



## (European Central Bank, ECB) – koordinátor měnové politiky v eurozóně.

*„Európska centrálna banka je subsidiárny orgán, ktorý vznikol v súvislosti s prechodom do tretej etapy tvorby hospodárskej a menovej únie vytvorenej medzi členskými štátmi Európskej únie (tretia etapa spočíva v zavedení jednotnej meny).“<sup>1)</sup>*

Evropská centrální banka (dále též „ECB“) představuje podle výše uvedeného tvrzení subjekt vznikající v souvislosti se zaváděním společné měny euro. Je patrné, že se v první řadě bude třeba vyrovnat s pojmem hospodářská a měnová unie. Stadium hospodářské a měnové unie, jakožto další formy integrace v Evropě, předurčila Maastrichtská smlouva. Má vést ke koordinaci národních hospodářských politik až po vytvoření společné hospodářské politiky v rámci EU, k čemuž je měnová unie nezbytným předpokladem. Základem pro dosažení vytyčeného cíle se stala tzv. Delorsova zpráva z roku 1988, jež vytvořila tři etapy v cestě k integritě v této oblasti. Analýza této zprávy a i jednotlivé fáze integrace jsou nad rámec této práce, proto lze odkázat na další literaturu<sup>2)</sup> či na dostupné materiály na

webových stránkách, jak ECB,<sup>3)</sup> tak i ČNB<sup>4)</sup>, kde jsou jednotlivé fáze integrace aplikované na české ekonomické prostředí. Římská smlouva v oblasti měnové unie neměla příliš velké ambice, omezila se toliko na koordinaci národních měnových a hospodářských politik. Nebylo to ani nutné, protože první instrukce k měnových problémům přinesl již Brettonwoodský systém, jenž se stal základem pro vznik Mezinárodního měnového fondu, v němž klíčovou roli hrál americký dolar. Úsilí Evropy vymanit se z vlivu amerického dolaru vyústilo ve vznik Evropského měnového systému (v němž hrála klíčovou roli německá marka a tedy i německá ústřední banka<sup>5)</sup>) a později i ve vznik ECU (European Currency Unit).<sup>6)</sup> Zúčtovací jednotku pak měla nahradit skutečná měna nahrazující národní měny členských států. Proces jejího zavádění, včetně založení Evropské centrální banky, byl

3) Viz <http://www.ecb.eu/ecb/history/emu/html/index.cs.html>.

4) Viz [http://www.cnb.cz/cz/mezinarodni\\_vztahy/cr\\_eu\\_integrace/](http://www.cnb.cz/cz/mezinarodni_vztahy/cr_eu_integrace/).

5) Bundesbank – Spolková banka.

6) Jedná se o zúčtovací jednotku vytvořenou složením specifických podílů národních měn členských stát. Dále in Týč, V.; *Základy práva evropských společenství pro ekonomy*. Praha: Linde, 2000.

1) Klučka, J.; Mazák, J. *Základy európskeho práva*. Bratislava: IURA EDITION, 2004.

2) Např. Týč, V.; *Základy práva evropských společenství pro ekonomy*. Praha: Linde, 2000.



rozvržen do tří etap. ECB vznikla 1. 6. 1998, svých pravomocí se plně ujala k 1. 1. 1999 a navázala tak na úspěšnou činnost Evropského měnového institutu. ECB tvoří společně s národními centrálními bankami členských států, bez ohledu na to, zda tyto státy zavedly euro, Evropský systém centrálních bank<sup>7)</sup>.

Poslední etapa zavedení společné měny představovala fázi, která byla pro laického pozorovatele nejpatričnější – jednalo se o zavedení bankovek a mincí do oběhu – tak se stalo 1. 1. 2002, postupně přistupují k EURO, po splnění striktních konvergenčních kritérií<sup>8)</sup>, další státy, naposledy na počátku tohoto roku Slovinsko. Oficiální žádost o členství v „eurozóně“ podal počátkem roku 2007 i Kypr, který zamýšlí společnou měnu zavést v roce 2008.

*„Většina nových členů Evropské unie dříve měla harmonogram přijetí eura, ale kvůli neplnění některých kritérií od něj postupně upustily. Totéž platí o České republice, která měla původně v úmyslu vstoupit do eurozóny v roce 2010, ale nyní nemá pevné datum vstupu. Odborníci tvrdí, že v Česku se bude eurem platit nejdříve v roce 2012*

*nebo 2013. Na svém původním plánu ale trvá Slovensko. To chce euro přijmout od roku 2009.“<sup>9)</sup>*

Jak dokazuje případ Lotyšska, resp. jeho pravopisu, splnění přísných konvergenčních kritérií nemusí být největším problémem: „Lotyšsku hrozí, že kvůli pravopisu nezačne platit eurem tak, jak by mohlo. Evropská centrální banka se totiž rozhodla, že dokud budou Lotyši nazývat společnou měnu „eiro“, nedovolí jí přistoupit do evropské měnové unie. Lotyši totiž neznají dvojhlasiku „eu“ a ve všech jejich se proto hovoří o eiru. Vláda dokonce na začátku roku název uzákonila. Názvem jednotné evropské je podle nařízení jméno „eiro“, které je nesklonné a mužského rodu, píše se ve zprávě ECB.“<sup>10)</sup>

Nutno z pohledu komunitárního práva připomenout, že přechodem Hospodářské a měnové unie do třetí etapy započaté 1. lednem 1999 přešla pravomoc členských států v oblasti měnové politiky na Evropský systém centrálních bank (viz dále). Neuplatňuje se tedy dále princip subsidiarity, proporcionalita by však měla být respektována.

ECB sídlí v německém Frankfurtu nad Mohanem, v budově tzv. Eurotower. V souvislosti se sídlem ECB zmiňme judikát C-220/03 ECB vs. SRN, jehož předmětem je žaloba

7) Od pojmu Evropský systém centrálních bank nutno striktně odlišovat pojem Eurozóna – ta zahrnuje pouze státy, jenž zavedly společnou měnu euro.

8) Charakteristika těchto kritérií je dostupná na <http://www.ecb.eu/ecb/orga/escb/html/convergence-criteria.cs.html>.

9) MF Dnes ze dne 13.2.2007.

10) MF Dnes ze dne 13.2.2007.



na základě čl. 238 SES. Svou žalobou Evropská centrální banka navrhovala, aby Soudní dvůr rozhodl, že Spolková republika Německo má povinnost navrátit její platby za všechny dodávky zboží a poskytování služeb pro její úřední potřeby v Německu, a zejména za všechny nájem budov<sup>11)</sup>, částky daně z obratu, u nichž může být prokázáno nebo jejichž přiměřená ekonomická analýza vede k závěru, že tvoří součást cen placených tímto orgánem. Kromě takového hlavního určení ECB navrhovala, aby tomuto členskému státu bylo uloženo navrátit jí částku 8 794 023,37 eur z titulu uvedené daně zahrnuté v nájemch jí zaplacených a částky 1 925 689,23 eur z titulu téže daně zahrnuté v souvisejících nákladech a různých pracích souvisejících s těmito nájemy.

ECB své návrhy, podané na základě rozhodčí doložky obsažené v dohodě ze dne 18. září 1998 uzavřené mezi vládou Spolkové republiky Německo a Evropskou centrální bankou o sídle tohoto orgánu, opírá o čl. 291 SES, který stanoví, že „Společenství požívá na území členských států výsad a imunit nezbytných k plnění svého poslání za podmínek stanovených v Protokolu o výsadách a imunitách Evropských společenství ze

dne 8. dubna 1965. Totéž platí pro Evropskou centrální banku, Evropský měnový institut a Evropskou investiční banku.“ Evropský soudní dvůr žalobu zamítl. „Naplnění měnové unie znamená přechod pravomocí v měnové politice z členských států na Společenství. Měnová politika znamená nejen stanovení kurzu k měnám třetích států, ale i v určování úrokových sazeb v členských státech. Předpokládá se, že euro vytvoří silnou měnovou zónu.“<sup>12)</sup>

„ECB je právním řádem Společenství integrována do institucionální struktury EU, na jejích orgánech je však právně nezávislá.“<sup>13)</sup> Právní postavení ECB je zakotveno již v samotném primárním právu, a to v samotné Smlouvě o založení Evropského společenství (dále též „SES“) a dále v Protokolu o Statutu ESCB a ECB (dále též „Statut“), který je podle čl. 313 nedílnou součástí SES. V prvním jmenovaném se jedná především o Hlavu VII – Hospodářská a měnová politika (kapitola III – Institucionální ustanovení). Pravidla pro činnost ECB konkretizuje na základě zmocnění podle čl. 107/6 SES Rada EU hlasováním kvalifikovanou většinou, v jiných případech vydává Rada EU opatření. V obojích

11) ECB najímá ve Frankfurtu, kde sídlí, celou řadu budov, mj. dvě hlavní – Eurotower a Eurotheum.

12) Týč, V.; *Základy práva evropských společenství pro ekonomy*. Praha : Linde, 2000.

13) Tichý, L.; Arnold, R.; Svoboda, P.; Zemánek, J.; Král, R. *Evropské právo*. Praha: C.H. Beck, 2006.



případech se nejčastěji jedná o nařízení.

Hlavním úkolem ECB podle čl. 105 je udržování cenové stability. Její další hlavní úkoly jsou pak stanoveny v následujících odstavcích tohoto článku. Jedná se především o: *vymezení a provádění měnové politiky Společenství, provádění devizových operací v souladu s článkem 111, držení a spravování oficiálních devizových rezerv členských států, podporu plynulého fungování platebních systémů, přispívání k řádnému provádění opatření, která přijímají příslušné orgány v oblasti dohledu nad úvěrovými institucemi a stability finančního systému ad.* Tyto úkoly plní ECB buď svojí vlastní činností, nebo prostřednictvím národních bank.<sup>14)</sup> Národní centrální banky se tak vlastně stávají součástí ESCB, jakožto její nástroj k prosazování cílů Společenství, v žádném případě ale neztrácejí svou formální samostatnost – jejich činnost se i nadále řídí ustanoveními vnitrostátních předpisů, přičemž, jak stanoví čl. 14 Statutu, jednají v souladu s hlavními směry a pokyny ECB. Národní centrální banky mohou na svoji vlastní odpovědnost konat i další úkoly, pokud ovšem nejsou v rozporu s cíly a úkoly ESCB. V oblasti měnové spolupráce Statut v čl. 6 explicitně připouští přímou účast národních centrálních bank v mezi-

národních měnových institucích. „ECB a s jejím souhlasem rovněž národní centrální banky se podílejí na činnosti mezinárodních měnových institucí.“<sup>15)</sup> Pravomoc v této oblasti dále rozvádí rozsudek ESD ve věci *AETR*.

Další úkoly jsou spojeny zejména s vydáváním (emisí) bankovek<sup>16)</sup>, s vydáváním komunitárních právních aktů, unifikací bankovního dohledu v členských státech a konečně i se shromažďováním statistických informací.

Hovoříme-li o úkolech, je rovněž nutné poukázat na nástroje, kterými ECB k plnění úkolů jí svěřených SES ECB disponuje. ECB na základě SES a Statutu disponuje vydáváním nařízení<sup>17)</sup>, podáváním doporučení a zaujímáním stanovisek<sup>18)</sup>, přičemž adresáty mohou být jak členské státy, tak jednotlivci z nich pocházející. Vnitřní organizace eurosystému je opatřována tzv. základními směry, pokyny a rozhodnutími<sup>19)</sup>. Sankční povahu pak mají pokuty a opakované penále.

Výkon pravomoci je pod dohledem soudních orgánů Společenství – ESD a SPS. Lze zde mj. uplatnit i žalobu podle čl. 230 (žaloba na ne-

15) Čl. 6/2/ Statutu.

16) Jejich technické specifikace ovšem náleží do působnosti Rady EU.

17) Nařízení má obecnou působnost, je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

18) Doporučení a stanoviska nejsou závazná.

19) Rozhodnutí jsou závazné v celém rozsahu pro ty, jimž je určeno.

14) Čl. 9, odst. 2 Statutu.



platnost), nutno ovšem mít na zřeteli, že takovou žalobou se nesmí zasáhnout do nezávislosti ECB, tzn. že z přezkumu jsou vyloučeny ustanovení měnově-politického obsahu napadaného aktu a přezkoumat lze pouze existenci legislativního a kompetenčního základu. Přípuštěna je žaloba na nečinnost podle čl. 232 SES, předběžná otázka podle čl. 234 SES, případně i žaloba na neaplikovatelnost podle čl. 241 SES.

Nutno připomenout, že ECB patří mezi tzv. semi-privilegované žalobce, tzn. že může podávat toliko takové žaloby na neplatnost, které směřují k ochraně jejich práv.

Velmi důležitá pravomoc vyplývá pro Evropskou centrální banku z čl. 106 SES. Podle tohoto ustanovení je ECB jediným orgánem, který může povolovat vydávání bankovek ve Společenství. Následně může bankovky vydávat ECB a národní centrální banky.

*„ECB má samostatnou, od Společenství oddělenou právní subjektivitu: v každém členském státě je jí přiznána nejširší způsobilost k právům a právním úkonům, jako právo daného státu poskytuje právníkům osobám, zejména nabývat a zcizovat movitý a nemovitý majetek a vystupovat před soudy. ESCB právní subjektivitu nemá.“<sup>20)</sup> „Jinak ře-*

*čeno, ESCB není ipso facto orgánem, nýbrž korporací orgánů, totiž centrálních bank.“<sup>21)</sup>*

Několika větami a následným odkazem na odbornou literaturu se vypořádáme s vnitřní organizací ECB. Právním východiskem organizace a pravomocí těchto orgánů jsou především smlouva o založení ES (hlava VII, kapitola III – Institucionální rámec) a Statut. *„Hlavními orgány EÚB jsou Rada EÚB, Výbor ředitelů a Generální rada.“<sup>22)</sup>* Orgány bývají též označovány jako Rada guvernérů, Výkonná rada a Generální rada. Rada guvernérů zasedá obvykle dvakrát za měsíc a její jednání připravuje Výkonná rada. Ta je složena z prezidenta ECB, viceprezidenta ECB a čtyřech dalších členů. Všichni členové jsou jmenováni na základě vzájemné dohody hlav států nebo vlád zemí eurozóny. V Generální radě zasedá prezident ECB, viceprezident ECB a guvernéri národních centrálních bank 27 členských států EU. V Generální radě je tedy zastoupeno 13 států eurozóny a 14 států nacházejících se mimo eurozónu. Další členové Výkonné rady ECB, předseda Rady EU a člen Evropské komise, se mohou účastnit

21) Tomášek, M.; *Evropské měnové právo*. Praha: C.H. Beck, 2004.

22) Blahož, J.; Klíma, K.; Skála, J. *Ústavní právo Evropské unie*. Dobrá Voda u Pelhřimova: Aleš Čeněk, 2003.

20) Tichý, L.; Arnold, R.; Svoboda, P.; Zemánek, J.; Král, R. *Evropské právo*. Praha: C.H. Beck, 2006.



zasedání Generální rady. Nemají však právo hlasovat. Další informace o organizaci, pravomoci a úkolech jednotlivých orgánů jsou dostupné v odborné literatuře<sup>23)</sup> nebo na webových stránkách ECB<sup>24)</sup>.

Vedle rozhodovacích orgánů je v řídicí struktuře ECB zastoupena celá řada vnějších a vnitřních kontrolních mechanismů. K vnějším řadíme externí audit či Evropský účetní dvůr<sup>25)</sup>, k vnitřním pak interní audit, kodex chování a pravidla týkající se obchodování zasvěcených osob, postupy pro dodržování pravidel a poradce v náležitostech profesní etiky, působnost v oblasti rozpočtu a další.

Na nezávislost v bankovním systému ESCB, které věnujme největší prostor v této práci, je možné pohlížet dvousečně. Jedná se o nezávislost národních centrálních bank na straně jedné a nezávislost ECB, resp. celého ESCB na straně druhé. Analogicky lze tedy říci, že hospodářská politika je dělena mezi Unii a členské státy.

23) Např. Blahož, J.; Klíma, K.; Skála, J. *Ústavní právo Evropské unie*. Dobrá Voda u Pelhřimova : Aleš Čeněk, 2003. Klučka, J.; Mazák, J. *Základy evropského práva*. Bratislava : IURA EDITION, 2004. Tichý, L.; Arnold, R.; Svoboda, P.; Zemánek, J.; Král, R. *Evropské právo*. Praha : C.H. Beck, 2006.

24) Viz <http://www.ecb.eu/ecb/orga/decisions/govc/html/index.cs.html>.

25) Zdrojem dalších informací může být např. [http://www.eca.europa.eu/index\\_cs.htm](http://www.eca.europa.eu/index_cs.htm).

Před zahájením třetí etapy měnové unie musel každý členský stát provést revizi svého právního řádu tak, aby jeho vnitrostátní předpisy včetně samotného statutu národní centrální banky, byly v souladu se smlouvou o ES a Statutem ECB. Tomášek hovoří ve své publikaci o tom, jak se s tím jednotlivé členské státy vypořádaly.<sup>26)</sup>

Nezávislost ECB je tak důležitým pojmem, že je zakotvena přímo v primárním právu, ve smlouvě o založení ES, *in concreto* v čl. 108. „*Při výkonu pravomocí a plnění úkolů a povinností svěřených jim touto smlouvou a statutem ESCB nesmějí ECB, žádná národní centrální banka ani žádný člen jejich rozhodovacích orgánů vyžadovat ani přijímat pokyny od orgánů či institucí Společenství, od žádné vlády členského státu ani od jakéhokoli jiného subjektu. Orgány a instituce Společenství a vlády členských států se zavazují zachovávat tuto zásadu a nesnažit se ovlivňovat členy rozhodovacích orgánů ECB či národních centrálních bank při plnění jejich úkolů.*“ Na druhou stranu nutno uvést, že v rozporu s tímto ustanovením není, aby se předseda Rady a člen Komise účastnili bez hlasovacího práva zasedání Rady guvernérů<sup>27)</sup>.

Tomášek vidí legální definici nezávislosti v čl. 101 SES. Výše

26) Tomášek, M.; *Evropské měnové právo*. Praha : C.H. Beck, 2004.

27) Čl. 113, odst. 1 SES.



zmiňovanou nezávislost považuje za *institucionální* (z definice vyplývá především nezávislost na jednotlivých *institucích*), definici obsaženou v čl. 101 shledává nezávislostí *finanční*, (tedy *žádný vztah k jiným rozpočtům*). Dále hovoří o nezávislosti *rozpočtové*, jakožto vztahu státních orgánů k hospodaření a k rozpočtu ECB a konečně též i nezávislosti *věcné*, tedy faktu, že v oblasti měnové politiky je ECB striktně autonomním orgánem. Nezávislá je ECB i v mezinárodním měřítku – projevem této nezávislosti je skutečnost, že ECB může být zastoupena při Mezinárodním měnovém fondu či Organizaci pro hospodářskou spolupráci a rozvoj.

Institucionální nezávislost, kterou bych pracovně nazval jako *zákaz externích pokynů*, se ve své nejstriktnější podobě týká jen hlavních úkolů ECB tak, jak jsou stanoveny ve třetím článku Statutu. V ostatních případech nenajdeme výslovný zákaz těchto pokynů. „*Za požadování pokynů v rozporu s čl. 108 SES se také považuje takový postup guvernéra centrální banky, kdy by rozhodnutí centrální banky vyplývající z jejích shora vypočtených úkolů konzultoval s politickými orgány. Například Německo muselo před vstupem do měnové unie zrušit ta ustanovení Zákona o Spolkové bance, která umožňovala Spolkové vládě pozdržet rozhodnutí*

*Spolkové banky až o dva týdny.*“<sup>28)</sup> Obdobně jako k celému systému institucionální nezávislosti je nutné přistupovat i k „povinnosti centrální banky konzultovat“ státní či politické orgány. Pokud by se taková konzultace týkala hlavních úkolů zmiňovaných výše, pak by pravděpodobně byla potenciálním ohrožením nezávislosti. V tomto duchu musel provést novelu zákona o ČNB i Parlament ČR.

Personální nezávislost by měla být podložena především určitými odbornými kritérii a samozřejmě i apolitičností. Té se ale těžko dosahuje, neboť vždy musí osoby do funkce někdo jmenovat, někdo, kdo je bezesporu pod vlivem určité politické síly. V ČR má tuto pravomoc prezident<sup>29)</sup> a i přes jeho případné snahy jej nelze označit za osobu zcela apolitickou. „*V jednotlivých státech tak může členy bankovní rady jmenovat třeba panovník, jak je tomu v Belgii.*“<sup>30)</sup> Personální nezávislost členů Výkonné rady je pod

28) Tomášek, M.; *Evropské měnové právo*. Praha : C.H. Beck, 2004.

29) Podle čl. 62 jmenuje členy bankovní rady prezident republiky, a to samostatně. Spornou otázkou bylo, zda na jmenování guvernéra a viceguvernéra nevztáhnout ustanovení čl. 63 Ústavy o nutnosti kontrasygnace takového rozhodnutí členem vlády. Ústavní soud však takovou nutnost odmítl.

30) Tomášek, M.; *Evropské měnové právo*. Praha : C.H. Beck, 2004.



„drobnohledem“ ESD, neboť článek 11 Statutu zakládá pravomoc ESD odvolat jejího člena, pokud nesplňuje podmínky požadované pro výkon jeho funkce anebo pokud se dopustil závažného provinění. S výkladem pojmů *podmínky požadované pro výkon jeho funkce* a *závažné provinění* se čeká na judikaturu ESD.

Obdobná pravidla platí i pro odvolání guvernéra národní centrální banky. Zde je ovšem rozhodnutí ESD fakultativní.

*„Finanční nezávislost centrální banky je nástroj, kterým se má oddělit státní rozpočet od centrální banky v tom smyslu, aby centrální banka nemohla tento státní rozpočet úvěřovat či sanovat a aby tak byla zaručena nezávislost rozpočtové politiky státu na měnové politice centrální banky či měnové unie.“*<sup>31)</sup> Tak například vlády členských států nesmějí přečerpávat bankovní účty či získávat úvěry jakéhokoliv druhu u ECB nebo u centrálních bank členských států. Cílem těchto ustanovení je zajištění průhlednosti hospodaření konkrétního členského státu.

Věcná nezávislost, jak už bylo uvedeno výše, se týká autonomie centrální banky v oblasti plnění hlavních úkolů. Bankovní dohled ECB je omezuje toliko na koordinační funkci.

Cílem rozpočtové nezávislosti banky je minimalizování vlivu na banku při plnění jejích úkolů prostřednictvím finančních toků. Přijetí finančního plnění, resp. jeho požadování, může být doprovázeno důvodným podezřením, že takové plnění je doprovázeno nežádoucím protiplněním a s větší mírou nadšázky jej lze považovat za úplatek. *„Takové podezření vzniklo i vůči návrhu novely zákona o ČNB, kde v létě 2000 Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR navrhla rozdělit rozpočet ČNB na rozpočet související s měnové politickými cíli ČNB a na provozní rozpočet s tím, že rozpočet ČNB má být schválován Parlamentem ČR.“*<sup>32)</sup> Tolik alespoň krátce k nezávislosti banky.

Problematiku Evropské centrální banky lze analyzovat z několika pohledů – těmi stěžejními jsou pravděpodobně právní a ekonomický. S ohledem na předmět našeho studia bylo poukázáno především na prameny práva, příp. pravomoc a působnost – i když např. problematika emise bankovek skýtá nejedno zajímavé téma. Práce se rovněž snažila zařadit ECB do institucionálního rámce EU. Významnou úlohu při výstavbě „zdravého“ evropského měnového systému hraje nezávislost jejího hlavního koordinátora, kterým bezesporu ECB je, proto je

31) Tamtéž, s. 129.

32) Tamtéž s 135.





nezávislosti věnována i část této práce. Historii a organizační stránce ECB se práce příliš nevěnuje, neboť, jak historické, tak organizační otázky, jsou detailně zpracovány v mnohé odborné literatuře a v neposlední řadě též na oficiálních internetových stránkách organizace či webových stránkách věnující se dané problematice.

Další informace jsou dostupné v odborné literatuře, na niž autor

odkazuje v poznámkovém aparátu; nepřeborné množství detailních informací, především těch aktuálních, poskytuje internet, zvláště pak oficiální stránky ECB<sup>33)</sup> nebo České národní banky<sup>34)</sup>.

**Bc. Martin Kohout**

33) Viz <http://www.ecb.eu/home/html/index.en.html>.

34) Viz <http://www.cnb.cz/cz/index.html>.

## ROZHODČÍ SOUD ČESKÉ REPUBLIKY, k.s.

**GARANTUJEME:**

**nestranné  
a kvalifikované  
rozhodce**

**rychlou  
a efektivní  
spravedlnost**

**KONTAKTUJTE NÁS:**

Rozhodčí soud České republiky, k.s.  
IČ: 27606694,  
110 00 Praha 1, Štěpánská 633/49  
[www.rozhodcisoud.net](http://www.rozhodcisoud.net)  
[podatelna@rozhodcisoud.net](mailto:podatelna@rozhodcisoud.net)  
tel./fax.: 224 241 319

